

прошенія не бивали отвьърлены.

Той былъ въобще извъстенъ между съотечественницѣ си като чловѣкъ колкото щедръ и милостивъ, толкозь и правдолюбивъ. Царьтъ го наричалъ десно свое око и го ималъ за вѣренъ свѣтникъ, а народътъ го ималъ като десня свойъ ръкъ и наричалъ го милостивый татко. Писателитъ го сж забълъжили съ достойното нему пазваніе, вѣренъ пріятель на чловѣчеството.

ГЛАВА ШЕСТА

За некорыстолюбіето.

Аристидъ

Атинянинътъ Аристидъ много съдѣйствува за славѣтъ на отечеството си, като го направи да бжде господствующе надъ всичка Гръція. И съвсѣмъ що имаше лесниѣ да стане прѣбогаты, прѣдпочете на добръ да бжде сиромашъ и оскѣденъ, и колкото имаше за славѣ да побѣдава за